

Ο "Ελσγουωρθ Βάιζοπ, πού γεννήθηκε διστρομάλλης και μαύρισε σε ήλικια 65 έτών.

Σχεδόν διμεταχείριστο. Τὸ «X.1.» —έτοι λεγόταν τὸ ύποθρύχιο αὐτὸ, εἶχε ναυπηγήθη πρὸ δεκαετίας καὶ εἶχε ἐπονιμαστὴ «καταδυόμενον καταδρομικὸν» στοίχισε δὲ ἔνα ἐκατομμύριο λίρες καὶ πρωριζόταν ὡς πρότυπο γιὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλα δέκα δύμοια γιγαντιαῖα ύποθρύχια.

"Οταν δύμως ἔγιναν ἡ δοκιμές τοῦ «X.1.» δὲν δικαιολόγησε καθόλου τὶς ἐλπίδες ποὺ εἶχαν βασίσει οἱ "Αγγλοί σ' αὐτό. Ἀποδείχτηκε δὲ τόσο δυσκίνητο, ὥστε νὰ μὴν μπορῇ νὰ υπολογιστῇ ὡς ἀποτελεσματικὸν ὅπλο σὲ ἐνδεχομένη ναυμαχίᾳ.

"Ἐν τῷ μεταξὺ μερικοὶ ἄλλοι πιὸ μικροὶ τύποι νεωτέρων ύποθρυχίων, ἀποδείχτηκαν πολὺ ἀνώτεροι τοῦ μεγαθηρίου αὐτοῦ κι' ἔτοι, ἀπὸ τὸ 1933, τὸ «X.1.» ἔπαψε νὰ συμμετέχῃ στὰ γυμνάσια τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου.

Καὶ τώρα τὸ μεγάλο αὐτὸ ύποθρύχιο ἐκτίθεται σὲ πλειστηριασμό. Ἐπειδὴ δύμως εἶνε πολὺ ἀπίθανο νὰ ὑρεθῇ κανεὶς νὰ τὸ ἀγοράσῃ, δὲν ἀποκλείεται νὰ διαλυθῇ καὶ νὰ πουληθῇ ὡς «παληοσίδερα» μὲ τὸν τόννο.

Πρὸ ἑκατὸν ἔντεκα ἔτῶν, τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ 1825, κάποια μητέρα στὸ Λονδίνο περίμενε τὸ παιδί της, ποὺ ἦταν ναυτικός, νὰ γυρίσῃ ἀπὸ ἔνα μεγάλο ταξίδι στὸν Ἰνδικὸ Ωκεανό.

Γιὰ νὰ πανηγυρίσῃ μάλιστα τὴν ἐπιστροφή του, εἶχε φτιάξει μιὰ ὁμορφη πήττα. Μὰ τὸ παιδί της δὲν ξαναγύρισε οὔτε τὴν ἡμέρα ἔκεινη, οὔτε ποτέ...

Πινύγκε; Πέθανε; Κανένας δὲν ἔμαθε ποτὲ τὶ ἀπόγινε...

"Ἡ δυστυχισμένη μητέρα του ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τῆς ἔπαθε διατάραξι τῶν φρενῶν τῆς κι' ἀπάνω στὴ τρέλλα τῆς, πίστευε ὅτι τὸ παιδί της θὰ ξαναγυρίσῃ κάποια μεγάλη Παρασκευὴ.

Φύλαξε λοιπὸν τὴν πήττα καὶ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ ἄλλου χρόνου ἔφτιαξε μιὰ ἄλλη. Τὸ ἔδιο δὲ ἔκανε τὴν Μεγάλη Παρασκευὴ κάθε χρόνο, ὡς ὅτου πέθανε.

"Ἐτοι, ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου τῆς εἶχαν μαζευτῆ σαρνταπέντε πήττες, γιατὶ εἶχαν περάσει 45 χρόνια ἀπὸ τόπο χάθηκε ὁ γυιός τῆς.

Τὸ περίεργο εἶνε ὅτι καὶ μετὰ τὸν θάνατό της, οἱ ἀπόγονοὶ τῆς διατήρησαν τὴν συνήθεια νὰ φτιάχνουν κάθε χρόνο μιὰ πήττα εἰς μνήμην τοῦ χαμένου θαλασσινοῦ καὶ νὰ τὴν φυλάνε.

"Ἐτοι ἔχουν μαζευτῆ ὡς σήμερα 111 πήττες, ποὺ εἶνε βέβαια σκληρὲς πειὰ σὰν πέτρες...

Νὰ καὶ κάτι, πρωτοφανὲς ἵσως στὸν κόσμο:

Πρὸ ἑβδομῆντα ἔτῶν γεννήθηκε στὴν Βάσιγκτων τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν ἔνα παιδάκι μὲ κάτασπρα μαλλιά. Τὸ παιδάκι αὐτὸ βαφτίστηκε "Ελσγουωρθ Βάιζοπ καὶ μεγάλωσε, διστρομάλλης πάντα

"Εξαφνα δύμως, ὅταν ἦταν πειὰ ἔξηνταπέντε χρονῶν, τόσο τὰ μαλλιά του ὅσο καὶ τὰ μουστάκια του μαύρισαν ξαφνικά, σὰν νὰ εἶχε χρησιμοποιήσει τὴν πιὸ ἐπιτυχημένη μπογιά!

Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες στοὺς ὅποιους ἀνεφέρθη τὸ παράδοξο αὐτὸ περιστατικό, δὲν μποροῦν νὰ τοῦ δώσουν καμμιὰ ἔξηγησι.

"Ἐνας σιδηρουργὸς τῆς Βιέννης, δνομαζόμε-

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μιὰ περίεργη ἀγγελία δημοσιεύτηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὶς ἀγγλικὲς ἐφημερίδες. Ἡ ἀγγελία αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν ναυάρχειο καὶ πληροφορεῖ τὸ κοινὸν ὅτι «πωλεῖται εἰς τιμὴν εύκαιριάς» ἔνα... ύποθρύχιο.

"Οπως κατώρθωσαν νὰ ἔξακρωσουν οἱ δημοσιογράφοι, πρόκειται γιὰ τὸ μεγαλύτερο ύποθρύχιο τοῦ κόσμου, τὸ ποιὸ, λόγω ἐνὸς λάθους στοὺς υπολογισμοὺς τῶν ναυπηγῶν του, θεωρήθηκε ὡς ἀκατάληλο γιὰ τὸν ἀγγλικὸ στόλο καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ πουλιέται σχεδόν ἀμεταχείριστο. Τὸ «X.1.» —έτοι λεγόταν τὸ ύποθρύχιο αὐτὸ, εἶχε ναυπηγήθη πρὸ δεκαετίας καὶ εἶχε ἐπονιμαστὴ «καταδυόμενον καταδρομικὸν» στοίχισε δὲ ἔνα ἐκατομμύριο λίρες καὶ πρωριζόταν ὡς πρότυπο γιὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλα δέκα δύμοια γιγαντιαῖα ύποθρύχια.

"Οταν δύμως ἔγιναν ἡ δοκιμές τοῦ «X.1.» δὲν δικαιολόγησε καθόλου τὶς ἐλπίδες ποὺ εἶχαν βασίσει οἱ "Αγγλοί σ' αὐτό. Ἀποδείχτηκε δὲ τόσο δυσκίνητο, ὥστε νὰ μὴν μπορῇ νὰ υπολογιστῇ ὡς ἀποτελεσματικὸν ὅπλο σὲ ἐνδεχομένη ναυμαχίᾳ.

"Ἐν τῷ μεταξὺ μερικοὶ ἄλλοι πιὸ μικροὶ τύποι νεωτέρων ύποθρυχίων, ἀποδείχτηκαν πολὺ ἀνώτεροι τοῦ μεγαθηρίου αὐτοῦ κι' ἔτοι, ἀπὸ τὸ 1933, τὸ «X.1.» ἔπαψε νὰ συμμετέχῃ στὰ γυμνάσια τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου.

Καὶ τώρα τὸ μεγάλο αὐτὸ ύποθρύχιο ἐκτίθεται σὲ πλειστηριασμό. Ἐπειδὴ δύμως εἶνε πολὺ ἀπίθανο νὰ ὑρεθῇ κανεὶς νὰ τὸ ἀγοράσῃ, δὲν ἀποκλείεται νὰ διαλυθῇ καὶ νὰ πουληθῇ ὡς «παληοσίδερα» μὲ τὸν τόννο.

Πρὸ ἑκατὸν ἔντεκα ἔτῶν, τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ 1825, κάποια μητέρα στὸ Λονδίνο περίμενε τὸ παιδί της, ποὺ ἦταν ναυτικός, νὰ γυρίσῃ ἀπὸ ἔνα μεγάλο ταξίδι στὸν Ἰνδικὸ Ωκεανό.

Γιὰ νὰ πανηγυρίσῃ μάλιστα τὴν ἐπιστροφή του, εἶχε φτιάξει μιὰ ὁμορφη πήττα. Μὰ τὸ παιδί της δὲν ξαναγύρισε οὔτε τὴν ἡμέρα ἔκεινη, οὔτε ποτέ...

Πινύγκε; Πέθανε; Κανένας δὲν ἔμαθε ποτὲ τὶ ἀπόγινε...

"Ἡ δυστυχισμένη μητέρα του ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τῆς ἔπαθε διατάραξι τῶν φρενῶν τῆς κι' ἀπάνω στὴ τρέλλα τῆς, πίστευε ὅτι τὸ παιδί της θὰ ξαναγυρίσῃ κάποια μεγάλη Παρασκευὴ.

Φύλαξε λοιπὸν τὴν πήττα καὶ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ ἄλλου χρόνου ἔφτιαξε μιὰ ἄλλη. Τὸ ἔδιο δὲ ἔκανε τὴν Μεγάλη Παρασκευὴ κάθε χρόνο, ὡς ὅτου πέθανε.

"Ἐτοι, ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου τῆς εἶχαν μαζευτῆ σαρνταπέντε πήττες, γιατὶ εἶχαν περάσει 45 χρόνια ἀπὸ τόπο χάθηκε ὁ γυιός τῆς.

Τὸ περίεργο εἶνε ὅτι καὶ μετὰ τὸν θάνατό της, οἱ ἀπόγονοὶ τῆς διατήρησαν τὴν συνήθεια νὰ φτιάχνουν κάθε χρόνο μιὰ πήττα εἰς μνήμην τοῦ χαμένου θαλασσινοῦ καὶ νὰ τὴν φυλάνε.

"Ἐτοι ἔχουν μαζευτῆ ὡς σήμερα 111 πήττες, ποὺ εἶνε βέβαια σκληρὲς πειὰ σὰν πέτρες...

Νὰ καὶ κάτι, πρωτοφανὲς ἵσως στὸν κόσμο:

Πρὸ ἑβδομῆντα ἔτῶν γεννήθηκε στὴν Βάσιγκτων τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν ἔνα παιδάκι μὲ κάτασπρα μαλλιά. Τὸ παιδάκι αὐτὸ βαφτίστηκε "Ελσγουωρθ Βάιζοπ καὶ μεγάλωσε, διστρομάλλης πάντα

"Εξαφνα δύμως, ὅταν ἦταν πειὰ ἔξηνταπέντε χρονῶν, τόσο τὰ μαλλιά του ὅσο καὶ τὰ μουστάκια του μαύρισαν ξαφνικά, σὰν νὰ εἶχε χρησιμοποιήσει τὴν πιὸ ἐπιτυχημένη μπογιά!

Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες στοὺς ὅποιους ἀνεφέρθη τὸ παράδοξο αὐτὸ περιστατικό, δὲν μποροῦν νὰ τοῦ δώσουν καμμιὰ ἔξηγησι.

Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες στοὺς ὅποιους ἀνεφέρθη τὸ παράδοξο αὐτὸ περιστατικό, δὲν μποροῦν νὰ τοῦ δώσουν καμμιὰ ἔξηγησι.

"Ἐνας σιδηρουργὸς τῆς Βιέννης, δνομαζόμε-

νος Μπιέρχος, κατασκεύασε τελευταῖα ἔνα κλειδί, δικῆς του ἀπολύτως ἐπινοήσεως, μὲ τὸ ὅποιο μπορεῖ κι' ἀνοίγει δποιαδήποτε κλειδωνιά, μικρὴ ἢ μεγάλη.

"Ἡ ἐφεύρεσί του θεωρεῖται σπουδαιοτάτη, ἀλλὰ τὸ ἀρμόδιο γραφεῖο τοῦ αὐστριακοῦ υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, ἀρνεῖται νὰ τοῦ δώσῃ δίπλωμα εύρεσιτεχνίας. Συγχρόνως ὅμως ἡ ἀστυνομία, ἡ ὁποία πολλές φορὲς χρησιμοποιήσεις ὅπερα τώρα τὴν ἐφεύρεσι αὐτή, δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαγορεύσῃ στὸν Μπιέρχος νὰ τὴν χρησιμοποιῇ ὁ ἴδιος.

"Ἐτοι, ὡς τώρα, ὁ ἐφεύρετης ἔχει ἀνοίξει 1500 κλειδωνιές, ἔξυπηρετώντας ἀνθρώπους ποὺ ἔχασαν τὰ κλειδιά τους ἢ ποὺ ήθελαν τὴν νύχτα, γυρίζοντας ἀργά στὰ σπίτια τους, νὰ μὴν τοὺς ἀντιληφθῆ ἡ γυναικά τους.

"Άλλα ὅσα κέρδισε ἔξυπηρετώντας ἔτοι τὸ κοινὸν εἶνε μηδαμινὰ ἀπέναντι ὅσων τοῦ προσφέρει μιὰ ἀμερικανικὴ ἐταιρεία γιὰ νὰ τῆς πουλήσῃ τὴν ἐφεύρεσί του. Τὸ προσφέρει ἀπλούστατα 200.000 δολλάρια, δηλαδὴ εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια δραχμές!

Ξέρετε ποιὸ ζῶο ἔχει τὸ μεγαλύτερο στομάχι;

"Ἀπλούστατα, ὁ ἴπποπόταμος, τοῦ ὅποιου τὸ στομάχι ἔχει μάκρος τριάμιση μέτρα... Εἶνε δηλαδὴ μακρὺ ὅσο καὶ τὸ σῶμα του ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κεφάλι!

"Μπορεῖτε τώρ